

[Rager.]

menhed, som man med Harmen maa tilbagevise“. Jeg vil bestemt protestere imod, at jeg ved at gaa med til Kravet om disse Kontrolforanstaltninger skulde have udvist nogen som helst Gemenhed. Det klæder ikke at føre et saadant Sprog, og det virker ganske mod sin Hensigt.

I det hele taget maa jeg sige, at jeg aldrig har kunnet forstaa, at man ikke vil være underkastet Kontrol. Jeg ser ikke rettere, end at enhver, der forvalter andres Midler, maa finde sig i at være underkastet Revision og Kontrol. Det maa Arbejdsløshedskasserne virkelig ogsaa, naar de forvalter offentlige Midler. De maa ikke alene være underkastet en rent regnskabsmæssig Kontrol, men ogsaa en Kontrol med, om de Steder, hvor Pengene bliver udbetalt, virkelig er i Overensstemmelse med bestaaende Forholdsregler. Jeg tror ikke, at Arbejdsløshedskasserne har ond Samvittighed. Det eneste, der kunde faa mig til at tro det, er, at man vender sig imod Kontrolforanstaltninger. Det er altid mistænkeligt. Hvorfor vende sig mod naturlige og fornuftige Kontrolforanstaltninger?

Det er ogsaa mærkeligt at se Fagforening efter Fagforening vedtage Resolutioner af denne Art, naar man erindrer, at to af Arbejdsløshedskassemedlemmernes fornemste Repræsentanter som tilfornordnede har tiltraadt den Betænkning, der foreligger, ganske vist med Reservation, idet de har beklaget, at det er nødvendigt at foretage saa dybtgaaende Ændringer, men de har ikke sagt noget som helst om, at de var med til at skrive under paa noget, der var gement. De kan ikke se, at Skærpelserne er tilstrækkeligt begrundet, de stiller sig tvivlende med Hensyn til Nyttens af det foreslaaede Tilsyn med Kontrollen, og de anser det for vanskeligt at administrere, men alt dette er jo Ting, der kan diskuteres. At der paa dette Grundlag piskes en Stemning op som den, der synes at være pisket op, forstaaer jeg ikke rigtig, og jeg kan ikke forstaa, hvem der har villet paatage sig under de nuværende Forhold at gøre denne Gerning.

Jeg har ogsaa haft Henvendelser fra nogle Deputationer og har diskuteret Spørgsmaalet med dem, og jeg har faaet det Indtryk, at hvis de har læst Betænkningen og Forslaget — og det maa jeg gaa ud fra de har — saa har de ikke forstaaet dem til Bunds. De har ikke forstaaet, hvad der ligger bagved, og de har puttet noget andet bagved end det, der er. Jeg tror, det vil være en god Gerning, om man ser at

faa disse Misforstaaelser med Hensyn til Betænkningen og med Hensyn til det, Lovent byder, udryddet hurtigst muligt.

Man kan naturligvis have sine Tvivl med Hensyn til nogle af de Foranstaltninger, der foreslaas indført. Det vilde være mærkeligt, om en Ting som Arbejdskortene ikke skulde være det, der først og fremmest vækker Interesse rundt omkring. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det, men kun sige, at man i Udvalget efter at have diskuteret mange Fremgangsmaader endte med denne, som man mente var mindst generende for alle Parter og lettest anvendelig, selv om man var klar over, at Administrationen maaske vilde blive vanskelig. Jeg vil erklære mig villig til, hvis man ønsker at finde paa andre Maader i Udvalget, da at forhandle derom, men det rent principielle: en Kontrol, der af Valeur er lige saa stærk som den, man maa tillægge Arbejdskortene, maa fastholdes. Vi har ved Arbejdskortene undgaaet at trække en social Skillelinie. Vi har trukket en Hensigtsmæssighedsskillelinie mellem dem, der er offentligt ansat, og andre, men vi har ikke trukket nogen social Skillelinie, og jeg vilde være betænkelig ved og ikke anse det for rigtigt at gaa til en Ordning, hvorved man trækker en social Skillelinie. Men naturligvis kan vi i Udvalget forhandle om disse forskellige Enkeltheder.

Efter alle de Bemærkninger, der har været fremsat i den offentlige Debat allerede, finder jeg ikke, der er nogen Anledning til ved denne Lejlighed at gaa ind paa Enkeltheder i Forslaget, og det skal jeg derfor ogsaa undlade. Jeg mener, at det vil være rigtigt, at vi her i Rigsdagen, som det er vor Pligt, behandler dette Forslag i et Udvalg og behandler det omhyggeligt og grundigt. Selv om det er udarbejdet af en Kommission, der udelukkende bestod af Rigsdagsmænd med nogle tilfornordnede, mener jeg alligevel, at vi her, efter at Sagerne nu har ligget nogen Tid og har været underkastet Offentlighedens Søgelys, gaar dem igennem; men jeg maa sige, at de Diskussioner, der har været ført i den sidste Tid, egentlig ikke har vist mig, at der har været taget saa forfærdelig meget fejl i det, der her er foreslaaet, og jeg tror, at naar vi faar Befolkningen til at forstaa, hvad der staar i det og Rækkevidden deraf, vil vi ogsaa se, at man med Forstaaelse vil møde de Forslag, der er fremsat, og at vi vil kunne føre vor Sociallovgivning usvækket videre. Jeg anser det — ikke mindst under disse Tider — for en ganske overordentlig Fordel, at vi formaar at yde dem af vore